

A 86. szám legfontosabb mondata az 57. lap tetején olvasható: "5) Ne hagyj el a csatateret; fejezd be a veszekedést!" – (Dátum nélkül.)

Szerte a nagyvilágból

Nagyon rám ijesztettek a 85. számban közölt szerkesztőségi közleménnyel, miszerint ha valaki huzamosabb ideig nem ad életjelt magáról, annak nem küldik tovább a Szolgálatot. Természetesen ez ésszerű rendelkezés. Kérem, ne tekintsék nagyon nagy hátlátlanságnak, hogy eddig én sem írtam soha; de nagyon személytelennek tűnik számomra a levélírás egy ismeretlenekből álló szerkesztőségnek. Ha jól emlékszem, az 1970-es évek elején kértem meg egy budapesti barátómet, aki akkor utazott Ausztriába, hogy rendelje meg számunkra a Szolgálatot. Azóta férjem címére kapom, és nagyon nagy örömet szerez. Nigériai orvos magyar felesége vagyok. Sajnos, nem írhatom azt, hogy százak olvassák a nekünk küldött példányt; csak ketten olvassuk férjemmel. Szeretném megkérdezni, küldik-e más valakinek is a Szolgálatot Nigériába? Egyáltalán tudnak-e magyar szerzetesről vagy papról, aki Nigériában él? Sajnos, én nem találkoztam eddig senkivel. A kislányom találkozott dr. Stefan László püspök úrral, mikor Nigériában járt legutóbb. – 1990.VII.26.

Mindig két hónapba kerül, míg a Szolgálat ideér; de, hála Istennek, megjön. Nagyon jónak tartom az írásokat. Így az ember látja, hogy milyen a papi dolgozás a másik országokban. Nálunk jól dolgoznak a nehézségek között is. A legjobbban tartom én, hogy a hívőket kitanítsuk a jó keresztényi életre. A plébániákon, ahol dolgoztam, mindig ez volt az első dolgom. A többi magától jött. Sajnos, nem tudom magyarul ezt jól kifejezni. A másik papok csak csodálkoztak, hogy a nép mindig kész a munkára a plébánián. Persze ehhez egy kis lemondás kell, de megéri. Hisz nem Krisztusért dolgozunk? – Az elmúlt évben sokba került a kórház: kétszer voltam operálva, és ráadásul tüdőgyulladást is kaptam. Még nem tudok dolgozni, de imádkozni igen. – Brazília, 1990.IX.6.

A péter-páli szám még nem érkezett meg. Rendes postával 6–9 hónapig tart az utazás. Talán karácsonyra fog megjönni. – Pápua Új-Guinea, 1990.IX.10.

Nagyon szeretem könyveiket. Ezek jelentik számomra a magyar betűvel való egyetlen találkozást, mert én itt egyedüli magyarként élek. A júniusi számot még nem kaptam meg. – Nővér Indiában, 1990.IX.11.

Én 67 éves vagyok, testvérem pedig 65 éves. A mostani bizonytalan latin-amerikai gazdasági helyzet miatt nem áll módunkban pénzt átutalni. Ha nem nagy teher, nagyon szeretnék a kiadványaikat továbbra is kapni, mert ez az egyetlen kapcsolatunk a magyar nyelvvel. Egymás között mindig magyarul beszélünk, de más magyarokkal itt a fővárosban nem érintkezünk. Hálás köszönet az eddigi küldeményekért. A péter-páli számot még nem kaptuk meg; pedig eddig mindig rendszeresen megjött minden. – 1990.IX.12.